

ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΙΛΟΚΑΛΟΝ
ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΑΝ ΟΛΩΣ ΠΕΡΙΟΔΙΟΝ προόδου αποτελεί ή έκδοσις τοῦ παρόντος **δεκάτου τετάρτου τόμου** τῆς «**Ποικίλης Στοᾶς**». Γενικέουσα τὴν ἐν γένει δραῖνι τῆς εἰς ἐργασίαν χρησιμώτερον καὶ ἐθνικώτερον σκοποῦ, μετέως βλέψεις, ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῆς πάντοτε μορφήν, συνεχίζει τὴν ἐκδοσὶν τῆς, ἐντείνουσα τὸ θάρδος τῆς εἰς τὴν πραγμάτων σπουδαιότερον προγράμματος, οὗ ἡ ἀληθῆς ἐπιτυχία ὑπισχνεῖται τὴν ὑπαρξίν ἐνδὸς **ἑτηδίου σπουδαίου περιοδικοῦ συγγράμματος**, ἐκ τῆς δημιουργίας τοῦ ὁποίου ἐπιζητηθήσεται πλέον μία νέα Φιλολογικὴ ἀναπτέρωσις, μία νέα Φιλολογικὴ ἀφύπνισις, μία πλήρης ἐν τῷ συνόλω Φιλολογικὴ ἀναγέννησις.

Οὐχὶ πλέον ὑπὸ τὸν τίτλον Ἡμερολόγιον, ἀλλ' ὡς ΕΘΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ἔκδοσις κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς **Μαΐου ἐκάστου ἔτους**; ἀποδύεται εἰς νέον ἀγῶνα, ὡς εὐόωον ἀπαρχὴν τῆς νέας Ἐθνικατέρας ἀποστολῆς καὶ χρησιμότητος αὐτῆς παραδίδουσα εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὸν παρόντα **14^{ον}** τόμον τοῦ 1899. Οὕτω αἴρεται ἡ «**ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ**» ὑπὲρ τὰ τετριμμένα, μὴ συναυτωμένη δὲ πλέον πρὸς τὰς συνήθεις παρ' ἡμῖν **ἡμερολογιακὰς ἐκδόσεις**, μετέωρους πόθους προσατενεῖσι τὰ λευκὰ ἰδεώδη τῆς προόδου, **τέμνοντα νέαν ὁδὸν** μετὰ νέου σθένους καὶ πεποιθήσεως, ἣν ἡ «**ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ**» ὑπερφάνως ἀντλεῖ ἐκ τοῦ **δεκατριετοῦς αὐτῆς φιλολογικοῦ παρελθόντος**.

Ἡ συμβολὴ τὴν ὁποῖαν ἡ «**ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ**» ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ καλοῦ κατέβαλε μέχρι τοῦδε, ἐκδοσις ὡς **Ἐθνικὸν Ἡμερολόγιον** ἀπομένει ἀρκούντως πλουσία, εἶναι ἐξαιρετὸς ἀγνή. Ἠγήθη πάντοτε ἐν τῇ προόδῳ καὶ κατακτιῶσα διαρκῶς νέας ἐκτιμήσεις, ἐνεκαίνισε νέους σταθμοὺς πνευματικοῦ βίου καὶ ἐργασίας, ἀνὰ πᾶν ἔτος νέα προσθέτουσα ζώπυρα ζωῆς, ἀνὰ πάντα ἐνιαυτὸν σημειοῦσα νέαν πρόοδον καὶ προσάγουσα σελίδας εἰς τὴν Φιλολογίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Νῦν ἐκδοσις τοῦ λοιποῦ ὡς **ΕΘΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ**, ὡς τὸ ἀέτωμα τῆς καθολικῆς ἐτησίας παρ' ἡμῖν παραγωγῆς, **Ἐπιστημονικῆς, Λογογραφικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς**, χάρις εἰς τὴν ὁμόθυμον ἐμπύχωσιν τῶν προσετώτων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα ἄνδρῶν, μετέωρα καὶ θάρδωρα τὰς πτήσεις τοῦ πνεύματος καὶ ἀρξενωποτέρας τὰς ἐμπνεύσεις τῆς τέχνης, ἡ «**ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ**» διανοίγει **ΝΕΑΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ** καθ' ὁλοκληρίαν ἀνακαινιστικῆς σταδιοδρομίας, ὀνειροπολοῦσα εὐρύτερους ὁρίζοντας προόδου, καὶ ἐν ἀληθεστέρῳ ἀφοσιώσει καὶ ἐγκατεργήσει σπεύδουσα εἰς τὴν πλήρωσιν ἀνάγκης πολιτροῦσας **ΕΘΝΙΚΗΣ**, διὰ τῆς ὑπαρξέως **ΕΤΗΣΙΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ** ἀξίας ἰδιαιοῦσης προσοχῆς καὶ ὑψίστης φιλολογικῆς βαρῦτητος καὶ περιωπῆς.

Ἐντεῦθεν τὸ **Ἡμέτερον Ἔργον** ἐπιζητεῖ εὐτόλμως τὴν ἐνθερμον ἐπίσχυσιν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, ἀνψυόμενον ἐκεῖ, ἐνθα καθοδηροῦσιν αὐτὸ τὰ παρήγορα ὄνειρα τοῦ Πολιτισμοῦ, καὶ αἱ εὐγενεῖς τοῦ **Ἑλληνικοῦ Ἔθνους**, τοῦ ἡττημένου, ἀλλ' ἠπιότητον ἠθικῶς Ἔθνους, τάσεις.

